ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr. A420125916
Lietas arhīva Nr. AA43-0482-20/7
ECLI:LV:ADAT:2020:0402.A420125916.8.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2020. gada 2. aprīlī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Valda Zommere,
tiesneses Ilze Amona un Kristīne Kalvāne

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA /Nosaukums A/ pieteikumu par Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta 2015. gada 17. novembra lēmuma Nr. /numurs/ atcelšanu, sakarā ar SIA /Nosaukums A/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2016. gada 1. aprīļa spriedumu daļā.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas pilsētas būvvaldes (turpmāk – būvvalde) būvinspektors 2015. gada 24. martā vizuāli apsekoja zemesgabalu /adrese/, un konstatēja, ka uz zemesgabala ierīkotas četras mazēkas, seši konteineri un uz robežas ar zemesgabalu /adrese/, izbūvēts žogs, kas klasificējams kā patvaļīga būvniecība. Par minēto sastādīts būvinspektora 2015. gada 1. aprīļa atzinums Nr. /numurs/ (turpmāk – Atzinums).

Administratīvais process iestādē noslēdzās ar Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta 2015. gada 17. novembra lēmumu Nr. /numurs/ (turpmāk – pārsūdzētais lēmums), ar kuru atstāts negrozīts būvvaldes 2015. gada 19. jūnija lēmums Nr. /numurs/ par patvaļīgās būvniecības radīto seku novēršanu nekustamajā īpašumā /adrese /, ar kuru pieteicējam SIA /Nosaukums A/ noteikts pienākums izstrādāt būvniecības dokumentāciju nekustamajā īpašumā patvaļīgi uzbūvētajam žogam un mazēkām, kā arī novietotajiem konteineriem. Pārsūdzētais lēmums pamatots šādi.

[1.1] Mazēkas un konteineri saskaņā ar Ministru kabineta 2009. gada 22. decembra noteikumu Nr. 1620 „Par būvju klasifikāciju" 1. pielikuma 1. punktu un Ministru kabineta 2014. gada 19. augusta noteikumu Nr. 500 „Vispārīgie būvnoteikumi" (turpmāk – Vispārīgie būvnoteikumi) 1. pielikumu ir klasificējamas kā ēkas. Tā kā iestādes rīcībā nav būvniecību reglamentējošo normatīvo aktu noteiktā kārtībā izstrādātas dokumentācijas, atzinumā konstatētie būvdarbi veikti patvaļīgi.

[1.2] Žogs atbilstoši Ministru kabineta 2014. gada 16. septembra noteikumu Nr. 551 „Ostu hidrotehnisko, siltumenerģijas, gāzes un citu, atsevišķi neklasificētu, inženierbūvju būvnoteikumi" (turpmāk – Inženierbūvju būvnoteikumi) 12. punktam un Vispārīgo būvnoteikumu 1. pielikumam ir inženierbūve, kura būvniecību ierosina ar paskaidrojuma rakstu būvvaldē.

Atzinumā konstatētais, ka žogs ir izbūvēts aptuveni divu metru augstumā, veidots no saplāksnēm, kas pilnībā veido necaurredzamu konstrukciju ar kopēju garumu 45 metri, ir pretrunā Rīgas domes 2005. gada 20. decembra saistošo noteikumu Nr. 34 „Rīgas teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi" (turpmāk – Apbūves noteikumi) Apbūves noteikumu 368. punktā noteiktajam, jo žogs ir augstāks, nekā to nosaka Apbūves noteikumi, un tas ir necaurredzams. Tādējādi arī žogs ir kvalificējams kā patvaļīga būve.

Nav nozīmes tam, ka žogs noteiktajā vietā atradās jau iepriekš, pieteicējs ar nekustamā īpašuma iegūšanu īpašumā atbilstoši Civillikuma 863. pantam un 864. pantam ir kļuvis atbildīgs par nekustamajā īpašumā veikto būvdarbu tiesiskumu.

[2] Pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatos ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Strīdus žogs nav uzbūvēts no jauna – no 1995. gada būves inventarizācijas lietas materiāliem, kuros grafiski attēlots žogs, redzams, ka tas jau vēsturiski atradies uz zemesgabala. Nav mainījies ne tā novietojums, ne augstums, ne caurredzamība. Turklāt žoga vizuālā apsekošana dabā un fotoattēli apliecina, ka žogs nav sasvēries uz ielas pusi, kā arī nav pārkāptas Apbūves noteikumu prasības par žoga augstumu, caurredzamību un estētisko izskatu. Savukārt iestādes vērtējums par žoga caurredzamību nav objektīvs, jo veikts, tikai pamatojoties uz tā vizuālo apskati, nevis ar speciāliem mērinstrumentiem.

[2.2] Normatīvais regulējums nenoteic, par kādu būvi kvalificējams žogs un konteineri.

Nevar piekrist iestādes viedoklim, ka konteineri uzskatāmi par mazēkām. Lai atbilstoši Būvniecības likuma 1. panta 3. punktam konteinerus uzskatītu par mazēkām, jākonstatē ciešs savienojums ar zemi vai vismaz tāds, kas rada ilgstošu raksturu. Apvienoto Nāciju Organizācijas 1975. gada 14. novembra Muitas konvencijas par starptautiskajiem kravu pārvadājumiem, izmantojot TIR grāmatiņu (turpmāk – Muitas konvencija), Vispārīgo noteikumu 1. panta „e" apakšpunkts noteic, ka konteiners ir transportējama ierīce (tilpne, noņemama cisterna vai cita līdzīga ierīce): i) kura ir pilnīgi vai daļēji slēgta tvertne, kas paredzēta kravu ievietošanai tajā; ii) kura ir pietiekami izturīga, lai to izmantotu vairākkārt; iii) kurai ir speciāla konstrukcija, kas atvieglo kravu pārvadāšanu ar viena vai dažāda veida transportlīdzekļiem, nepārkraujot to saturu; iv) kura konstrukcija atvieglo pārkraušanu no viena transportlīdzekļa otrā transportlīdzeklī; v) kura konstruēta tā, lai tajā varētu kravu ērti iekraut un izkraut; un vi) kura iekšējais tilpums ir ne mazāks par vienu kubikmetru. Tātad konteineri ir brīvi pārvietojami objekti, kas nav savienojami ar zemi (tiem nav pamatu) un nav paredzēti, lai tajos uzturētos vai dzīvotu cilvēki. Pretēja secinājuma gadījumā arī visās ostās esošie konteineri būtu jāuzskata par mazēkām un jāpakļauj būvniecības regulējumam.

Konteineru nevar uzskatīt par mazēku arī tādēļ, ka tas neatbilst nevienai no Vispārīgo būvnoteikumu 1. pielikumā minētajām mazēkas pazīmēm – tā nav ne ēka, ne nojume, ne palīgēka. Lietā arī nav pierādījumu, ka konteineru apbūves laukums atbilst tiesību normā norādītajam mazēkas laukumam.

[3] Departaments rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzīst, atsaucoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādītajiem argumentiem, papildus norādot, ka no Atzinuma un tam pievienotajām fotofiksācijām nepārprotami var konstatēt, ka konteineri tiek lietoti noliktavas vajadzībām, jo minētajiem konteineriem ir izveidots elektrības pieslēgums. Pieteicējs vairākkārtīgi norādījis uz apstākļiem par žoga būvniecības laiku, caurredzamību, augstumu, noliedzot iestādes konstatēto Atzinumā, taču pieteicējs nav iesniedzis nevienu pierādījumu, kas apliecina, ka žogs 1954. gadā izskatījās tāpat kā šobrīd.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2016. gada 1. aprīļa spriedumu pieteicēja pieteikums noraidīts. Spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

[4.1] Žogs ir uzbūvēts patvaļīgi, un tas neatbilst Apbūves noteikumu prasībām.

Rīgas pilsētas būvvaldes rīcībā nav dokumentu par žoga būvniecību. Arī pieteicējs nav norādījis uz to esību un nav norādījis uz apstākļiem, kas liecinātu, ka žoga būvniecība ir saskaņota normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

No lietā esošajiem pierādījumiem nav secināms, ka Atzinumā minētais žogs ir tas pats žogs, kas fiksēts 1995. gada inventarizācijas lietā. Žogs, kas veidots no saplāksnēm, acīmredzami nav saglabājies bez pārveidojumiem apmēram 20 gadus, bet gan ticis pārbūvēts, iespējams, saglabājot iepriekšējos betona stabus, kā to norāda pieteicējs. Arī žoga rekonstrukcija ir saskaņojama un nav veicama patvaļīgi, neievērojot normatīvo aktu prasības. Tāpēc 1995. gada inventarizācijas lieta nepierāda žoga būvniecības likumību.

Atzinumā konstatēts, ka žogs ir aptuveni divus metrus augsts, veidots no saplāksnēm. Pārbaudot Atzinumam pievienoto fotofiksāciju, konstatējams, ka žogu veido pilnībā necaurredzama konstrukcija, kas ir redzams bez speciālu aprēķinu vai mērījumu veikšanas. Tas nozīmē, ka žogs neatbilst Apbūves noteikumu 368. punktam, kas noteic, ka žogs gar ielu nav augstāks par 1,8 m un tā caurredzamība ir vismaz 30 %.

[4.2] Mazēku izvietošana nav normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā saskaņota, tālab to izvietošana pamatoti atzīta par patvaļīgu būvniecību.

Būve ir nekustama lieta. Minētais secinājums atbilst arī šādu lietu faktiskam stāvoklim un interpretācijai civiltiesību jomā. Civillikuma 842. panta saturs norāda uz nekustamu lietu būtību – tās nevar pārvietot, ārēji nebojājot.

Būves iedala trīs grupās atkarībā no būvniecības sarežģītības un iespējamās ietekmes uz vidi. Pirmajā būvju grupā ietilpst: mazēka (vienstāva ēka, t. sk. nojume un palīgēka, kuras apbūves laukums nav lielāks par 25 m^2); ārpus pilsētu un ciemu teritorijām vienstāva lauku saimniecību nedzīvojamā ēka, kura nav paredzēta dzīvnieku turēšanai, un palīgēka (saimniecības ēka, noliktava, šķūnis, pagrabs, nojume, garāža) ar apbūves laukumu līdz 60 m^2 ; atsevišķa rūpnieciski izgatavota vienstāva ēka ar apbūves laukumu līdz 60 m^2, tai skaitā konteinertipa ēka vai būvizstrādājums, izņemot ēku, kurā tiek izvietota bīstamā iekārta.

Pirmās grupas būvju būvniecību ierosina, iesniedzot būvvaldē paskaidrojuma rakstu vai apliecinājuma karti. Tātad būvvaldē saskaņojama pārvietojamu, konteinertipa ēku būvniecība vai uzstādīšana. Ņemot vērā minēto un izvērtējot Atzinumā konstatēto, secināms, ka par mazēku atzīstama mazēka Nr. 1, mazēka Nr. 2, mazēka Nr. 3 un mazēka Nr. 4, jo tās ir konteinera tipa pārvietojamas būves, kuras paredzētas noteiktai funkcijai. Apstāklis, ka tām pieslēgta elektrība, liecina, ka tās novietotas ilgstošai izmantošanai konkrētajā vietā.

[4.3] Atzinumā konstatētie konteineri nav uzskatāmi par mazēkām, jo no atzinumā konstatētajiem apstākļiem nav secināms, ka tie tiktu izmantoti noteiktām funkcijām vai ka tie būtu pastāvīgi novietoti. Konteineru novietošana nekustamajā īpašumā pati par sevi tos nepadara par nekustamu mantu.

Nevienu teritoriju Rīgas pilsētā nevar izmantot transportlīdzekļu vai vagonu korpusu vai to daļu, kuģu korpusu vai to daļu, treileru, konteineru u.c. līdzīga rakstura objektu izvietošanai, izņemot, ja to novietne un vizuālais noformējums ir saskaņots būvvaldē. Lai arī konteineri nav atzīstami par mazēkām, to izvietošanai izstrādājama un saskaņojama būvniecības dokumentācija.

[4.4] Likumdevējs ir izdarījis lietderības apsvērumus un atzinis, ka, konstatējot patvaļīgu nelielu būvju vai vienkāršu būvdarbu veikšanu, nav samērīgi prasīt to tūlītēju iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu, bet jādod personai iespēju sakārtot būvniecību atbilstoši normatīvo aktu prasībām. Ņemot vērā minēto, pieteicējai pamatoti uzlikts par pienākumu izstrādāt būvniecības dokumentāciju žoga, mazēku un konteineru izvietošanai.

[5] Pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2016. gada 1. aprīļa spriedumu. Apelācijas sūdzība pamatota ar pieteikumā minētajiem argumentiem, papildus norādot šādus argumentus.

[5.1] Konkrētajā gadījumā pieteicējs veica žoga, kas uzbūvēts 1954. gadā, labošanas darbus – remontu –, nevis uzbūvēja jaunu žogu, tālab pieteicējam nebija jāievēro Inženierbūvju būvnoteikumu 12. punkta prasības. Žoga labošanas darbu rezultātā saglabājies tā vēsturiskais izskats, tostarp pamati, materiāls, augstums un caurredzamība. Mainīts tikai bojātais materiāls.

To, ka žogs pastāvēja jau iepriekš, apliecina arī administratīvā pārkāpuma protokols, kas pieteicējam sastādīts par neapmierinošā tehniskā stāvoklī esoša žoga atjaunošanas vai novākšanas nenodrošināšanu. Pēc minētā protokola sastādīšanas tika veikti strīdus žoga remontdarbi, kā rezultātā pieteicējam netika uzlikts administratīvais sods.

Tā kā žogs uzbūvēts pirms Apbūves noteikumu spēkā stāšanās, tam nav jāatbilst minēto noteikumu prasībām.

[5.2] Pieteicēja nekustamajā īpašumā esošie četri konteineri nepamatoti atzīti par mazēkām.

Konteineri atbilst Muitas konvencijas Vispārīgo noteikumu 1. punkta „e" apakšpunktā un Eiropas Ekonomikas komisijas Eurostat Starptautiskā transporta foruma Transporta statistikas glosārija 4. izdevuma A.II.B-03 punktā norādītajām konteinera definīcijām. Tālab vispārīgi tie uzskatāmi par transporta iekārtas priekšmetu. Konteineri nav saistīti ar zemi vai gultni, tiem nav pamatu, tos var brīvi pārvietot no vienas vietas uz otru, ārēji nebojājot, un tie nav uzbūvēti ar mērķi tos kādai funkcijai pietiekami ilgstoši uzturēt nākotnē.

[5.3] Uzliekot pieteicējam par pienākumu izstrādāt būvniecības dokumentāciju arī pārējiem konteineriem, tiesa ir grozījusi iestādes pamatojumu, to papildinot ar jauniem, pieteicējam nelabvēlīgiem apsvērumiem. Turklāt šāda pienākuma uzlikšana ir pretrunā tiesas secinājumam, ka konteineri nav nekustamā manta, un pēc būtības nozīmē, ka pieteicējam ir jāiesniedz būvniecības dokumentācija par kustamu mantu – transporta iekārtas priekšmetiem.

[6] Departaments paskaidrojumā par apelācijas sūdzību norāda, ka tā nav pamatota un ir noraidāma.

[6.1] Pieteicējs apelācijas sūdzībā apliecina, ka ir veicis strīdus žoga remontdarbus bez būvniecības dokumentācijas, jo pieteicēja ieskatā tāda nebija nepieciešama. Tomēr žoga pārbūvei ir jābūt saskaņotai būvvaldē, un tā nav veicama patvaļīgi, neievērojot normatīvo aktu prasības.

[6.2] Pieteicējs apliecina, ka tā nekustamajā īpašumā izvietoti konteineri. Tā kā saskaņā ar Apbūves noteikumiem nevienu teritoriju Rīgas pilsētā nevar izmantot transportlīdzekļu vai vagonu korpusu vai to daļu, kuģu korpusu vai to daļu, treileru, konteineru u.c. līdzīga rakstura objektu izvietošanai, izņemot, ja novietne un vizuālais noformējums ir saskaņots Rīgas pilsētas būvvaldē, tad, pat ja konteineri nav atzīstami par mazēkām, to izvietošanai izstrādājama būvniecības dokumentācija, kas saskaņojama Apbūves noteikumos norādītajā kārtībā.

[7] Ar Administratīvās apgabaltiesas 2017. gada 3. oktobra spriedumu pieteicēja pieteikums noraidīts.

Ar Senāta Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Senāts) 2019. gada 31. oktobra spriedumu atcelts Administratīvās apgabaltiesas 2017. gada 3. oktobra spriedums daļā, ar kuru noraidīts pieteikums par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu daļā par sešiem konteineriem, un šajā daļā lieta

nodota jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesai. Pārējā daļā spriedums atstāts negrozīts.

[8] Apgabaltiesa atbilstoši Administratīvā procesa likuma 304. panta pirmajai daļai izskatīja lietu rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[9] Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus to kopsakarā, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicēja apelācijas sūdzība daļā par sešiem konteineriem nav pamatota, savukārt pieteikums šajā daļā ir noraidāms.

[10] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 350. panta pirmo daļu tiesību normu interpretācija (tulkojums), kas izteikta kasācijas instances tiesas spriedumā, ir obligāta tiesai, kura šo lietu izskata no jauna.

Ar Senāta 2019. gada 31. oktobra spriedumu atcelts Administratīvās apgabaltiesas 2017. gada 3. oktobra spriedums daļā, ar kuru noraidīts pieteikums par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu daļā par sešiem konteineriem, un šajā daļā lieta nodota jaunai izskatīšanai Administratīvajai apgabaltiesai. Pārējā daļā apgabaltiesas spriedums atstāts negrozīts, un tas ir stājies likumīgā spēkā.

[11] Ar pārsūdzēto lēmumu atstāts negrozīts būvvaldes 2015. gada 19. jūnija lēmums Nr. /numurs/ par patvaļīgās būvniecības radīto seku novēršanu nekustamajā īpašumā /adrese /, ar kuru pieteicējam noteikts pienākums izstrādāt būvniecības dokumentāciju t.sk., nekustamajā īpašumā novietotajiem konteineriem. Lēmumā norādīts, ka konteineru atrašanās nekustamajā īpašumā ir kvalificējama kā patvaļīga būvniecība, jo to izvietošanai nekustamajā īpašumā nav izstrādāta būvniecības dokumentācija, kā to pieprasa Vispārīgo būvnoteikumu 70. punkts un 1. pielikumā norādītais ēku iedalījums grupās.

Apgabaltiesa konstatē, ka starp pusēm lietā pastāv strīds, vai nekustamajā īpašumā novietotie konteineri ir atzīstami par būvēm un uz tām ir attiecināms būvniecības regulējums. Atkarībā no tā, vai konteiners ir atzīstams par būvi vai nē, ir izdarāms secinājums, vai pieteicējs ir veicis patvaļīgu būvniecību.

[12] Būvniecības likuma (*redakcijā, kas bija spēkā pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas laikā*) 1. panta 3. punkts noteica, ka būve ir ķermeniska lieta, kas tapusi cilvēka darbības rezultātā un ir saistīta ar pamatni (zemi vai gultni).

Vispārīgo būvnoteikumu 1. pielikuma 1. ēku grupā ietilpst mazēka (vienstāva ēka, t.sk., nojume un palīgēka, kuras apbūves laukums nav lielāks par 25 m^2), ārpus pilsētu un ciema teritorijām vienstāvu lauku saimniecību nedzīvojamā ēka, kura nav paredzēta dzīvnieku turēšanai, un palīgēka (piemēram, saimniecības ēkas, noliktavas, šķūņi, pagrabi, nojumes, garāžas) ar apbūves laukumu līdz 60 m^2, atsevišķi rūpnieciski izgatavota vienstāva ēka ar apbūves laukumu līdz 60 m^2, tai skaitā konteinertipa ēka vai būvizstrādājums, izņemot ēkas, kurās tiek izvietota bīstama iekārta.

Atbilstoši Vispārīgo būvnoteikumu 70. punktam pirmās grupas būvju būvniecību ierosina, iesniedzot būvvaldē paskaidrojuma rakstu vai apliecinājuma karti. Būvvaldē iesniedzamo dokumentu saturu un apjomu nosaka speciālie būvnoteikumi.

Tātad minētās normas kopsakarā paredz, ka to ēku, kas kvalificējamas kā pirmās grupas būves, būvniecību ierosina, iesniedzot būvvaldē paskaidrojuma rakstu vai apliecinājuma karti.

[13] No Atzinumā minētā konstatējams, ka nekustamajā īpašumā ir izvietoti seši standarta izmēra konteineri ar aptuvenajiem izmēriem 6,00x2,40x2,60 m, kas novietoti pie žoga Jūrkalnes ielas pusē, septītais atrodas aiz angāra ar kadastra apzīmējumu /numurs/ /adrese A/ (*lietas 1. sējuma 16.–17. lpp.*).

Pieteicējs pieteikumā norādījis, ka konteineri nav mazēkas, jo tie nav paredzēti dzīvošanai, kā arī tie ir brīvi pārvietojami un tiem nav savienojuma ar zemi.

Senāta praksē atzīts, ka tam, ka objektu ir iespējams pārvietot, pašam par sevi nav izšķirošas nozīmes, lai attiecīgu objektu atzītu (vai neatzītu) par būvi (*piemēram, Senāta 2016. gada 12. decembra sprieduma lietā Nr. SKA-354/2016 (A420339712) 14. punkts*). Arī no Būvniecības likuma 1. panta 3. punkta neizriet, ka būves jeb būvniecību regulējošajām normām pakļauta objekta saistībai ar pamatni (zemi) būtu jābūt īstenotai tieši pamatu veidā vai arī tai būtu jābūt tādai, kas izslēgtu objekta pārvietošanas iespēju kā tādu.

Tāpēc tas, ka konteineri vispārīgi uzskatāmi par objektiem kravu pārvietošanai, pats par sevi nenozīmē, ka to uzstādīšana un izmantošana nebūtu pakļauta būvniecību regulējošajām tiesību normām gadījumā, ja konteineri faktiski tiek izmantoti ēkām raksturīgajām funkcijām (*sal. Senāta 2019. gada 31. oktobra sprieduma lietā Nr. SKA-424/2019 (ECLI:LV:AT:2019:1031.A420125916.5.S) 13. punkts*). Izšķiroša nozīme ir attiecīgā objekta faktiskajai izmantošanai, nevis tam, kādam mērķim attiecīgais objekts primāri tika izgatavots.

Apgabaltiesa konstatē, ka departaments paskaidrojumā par pieteicēja pieteikumu norādījis, ka no Atzinuma un tam pievienotajām fotofiksācijām nepārprotami var konstatēt, ka konteineri tiek lietoti noliktavas vajadzībām. Piemēram, no Atzinumam pievienotajām fotofiksācijām redzams, ka konteineriem ir izveidots elektrības pieslēgums, proti no mazēkas pa gaisu ir novilkti vadi, kas apliecina, ka konteineri domāti kādai noteiktai funkcijai, piemēram, noliktavai, darbnīcai, kuras funkcionēšanai nepieciešams elektrības pieslēgums (*lietas 1. sējuma 14.–16. lpp.*).

Vienlaikus apgabaltiesa, iepazīstoties ar Atzinumam pievienotajām fotofiksācijām, konstatē, ka uz žoga, kas atrodas aiz konteineriem ir piestiprināts brīvi pieejams elektrības kabelis. Līdz ar to apgabaltiesa atzīst par pamatotu departamenta secinājumu, ka konteineri tiek izmantoti noliktavas vajadzībām.

Pieteicēja apsvērumam, ka konteineri nav paredzēti dzīvošanai lietā nav nozīmes, jo par ēkām atzīstamas arī tādas būves, kurās var novietot priekšmetus, proti, nedzīvojamās ēkas. Turklāt Vispārīgo būvnoteikumu 1. pielikumā nepārprotami norādīts, ka konteinertipa ēka vai būvizstrādājums ir pirmās grupas ēka.

Tāpat apgabaltiesa noraida kā nepamatotu pieteicēja apsvērumu, ka konteineri nav uzskatāmi par ēkām, jo tiem nav savienojuma ar zemi. No lietā esošajām fotofiksācijām ir skaidri redzams, ka konteineriem ir savienojums ar zemi. Proti, konteineri atrodas uz zemes, un tie nav brīvi pārvietojami bez tehniskiem palīglīdzekļiem.

Apgabaltiesa uzskata, ka pieteicējs nepamatoti atsaucas uz Muitas konvenciju par starptautiskajiem kravu pārvadājumiem, jo minētā konvencija un tajā lietotie skaidrojumi attiecas uz konteineriem, ar kuriem pārvadā kravas. Izskatāmajā gadījumā nav konstatējams, ka pieteicējs būtu kravas pārvadātājs.

Kas attiecas uz pieteicēja apsvērumu, ka arī ostas teritorijā novietotie konteineri būtu jāatzīst par būvēm, norādāms, ka pats par sevi apstāklis, ka kādā teritorijā novietots konteiners, nepadara to par būvi, jo būtiska ir konteinera faktiskā izmantošana. Savukārt abstraktas norādes par to, ka arī citos gadījumos iestādei būtu jārīkojas tā vai citādi, nepamato iestādes pieļautu vienlīdzības principa pārkāpumu konkrētā gadījumā (sk. *Senāta 2019. gada*

31. oktobra sprieduma lietā Nr. SKA-424/2019 (ECLI:LV:AT:2019:1031.A420125916.5.S) 15. punktu).

Ņemot vērā minēto, pārsūdzētajā lēmumā pamatoti atzīts, ka pieteicēja izvietotie konteineri atzīstami par būvēm.

[14] Būvniecības likuma 18. panta otrā daļa noteic, ka patvaļīga būvniecība ir arī būves vai tās daļas ekspluatācija neatbilstoši projektētajam lietošanas veidam vai būvdarbi, kas uzsākti bez attiecīgas projekta dokumentācijas, ja tāda nepieciešama saskaņā ar normatīvajiem aktiem.

Apgabaltiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka pieteicējs nav iesniedzis būvvaldē paskaidrojuma rakstu vai apliecinājuma karti, līdz ar to pārsūdzētajā lēmumā pamatoti konstatēts, ka pieteicējs veicis patvaļīgu būvniecību, un pieteicējam uzdots izstrādāt būvniecības dokumentāciju.

[15] Apgabaltiesas ieskatā pirmās instances tiesa vispārīgi pareizi atzina, ka konteineru novietošanai ir izstrādājama būvniecības dokumentācija, taču nevis tādēļ, ka konteineru izvietošana neatbilst teritorijas izmantošanas prasībām, bet gan tādēļ, ka tie atzīstami par mazēkām.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307., 309. pantu, 329. panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

noraidīt SIA /Nosaukums A/ pieteikumu par Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta 2015. gada 17. novembra lēmuma Nr. DA-15-6364-nd atcelšanu daļā par sešiem konteineriem.

Spriedumu var pārsūdzēt Senāta Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente V. Zommere

Tiesnese I. Amona

Tiesnese K. Kalvāne